

Sygn. akt I C 906/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Korfanty

Protokolant: Wioletta Błaszczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2016 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa **M. K.**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. K. kwotę 16.000,00 zł (szesnaście tysięcy złotych 00/100) z każdorazowymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od następujących kwot:

- 8.000,00 zł (osiem tysięcy złotych 00/100) od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;

- 8.000,00 zł (osiem tysięcy złotych 00/100) od dnia 21 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;

zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. K. kwotę 1.871,71 zł (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt jeden złotych 71/100) z każdorazowymi ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2015 roku oraz kwotę 2.433,73 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści trzy złote 73/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Grzegorz Korfanty

Sygn. akt I C 906/15

UZASADNIENIE

Powód M. K., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 8.000 zł, ponad wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku drogowego z dnia 11 grudnia 2014 roku z ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 1.871,71 zł tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że w dniu 11 grudnia 2014 roku w G. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, spowodowanego przez Ł. Ż., posiadającą ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W wyniku opisanego zdarzenia powód doznał licznych obrażeń ciała w postaci złamania trzonu mostka oraz stłuczenia lewego kolana. Powód wyjaśnił, że uzasadnione jest żądanie zadośćuczynienia za ból, cierpienia fizycznie i trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 8.000 zł ponad wypłacone już przez pozwanego w postępowaniu przedsądowym 4.000 zł. Oświadczył, że do dzisiaj odczuwa skutki wypadku. Złamanie trzonu mostka pozostawiło po sobie deformację z tkliwością miejscową oraz zaburzeniem funkcji. Natomiast w związku ze stłuczeniem kolana doszło do deformacji okolicy miejsca urazu oraz pourazowej chondropati rzepekki. Dodatkowo powód podniósł, iż podczas

wypadku uszkodzeniu uległy jego okulary korekcyjne. Poniesiona przez niego z tego tytułu szkoda wyniosła 1.150,01 zł. Nadto w wyniku zdarzenia uszkodzona została odzież powoda o wartości 550 zł. Nadto powód poniósł szkodę w wysokości 171,70 zł, albowiem w wyniku wypadku zniszczeniu uległy zakupy świąteczne, przewożone przez niego w tym dniu.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany oświadczył, iż nie kwestionuje co do zasady swojej odpowiedzialności za następstwa zdrowotne wypadku, jakiemu uległ powód, jednakże kwestionuje wysokość roszczenia z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania. Pozwany podkreślił, że ustalając wysokość zadośćuczynienia kierował się informacjami, wynikającymi z dokumentacji medycznej powoda i opinią wydaną przez lekarza orzecznika, który oszacował łączny uszczerbek na zdrowiu na 4%. Pozwany wskazał, że nie wypłacił powodowi odszkodowania z tytułu uszkodzenia okularów, zniszczenia ubrania i zakupów, ponieważ powód nie wykazał wysokości szkody w powyższym zakresie, jak również związku przyczynowego z wypadkiem.

W piśmie procesowym, wniesionym w dniu 18 lipca 2016 roku, powód rozszerzył powództwo w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 16.000 zł, jednocześnie domagając się odsetek od kwoty 8.000 zł od dnia 21 sierpnia 2016 roku. Powód oświadczył, iż pozostałe jego roszczenia pozostają aktualne.

Natomiast pozwany w piśmie procesowym, wniesionym w dniu 10 sierpnia 2016 roku, podniósł, iż żądania powoda są rażąco wygórowane i nie mają uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym. Pozwany podkreślił że obrażenia doznane przez powoda były przejściowe i zostały wyleczone bez następstw.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 grudnia 2014 roku w G. powód uległ wypadkowi komunikacyjnemu, spowodowanemu przez innego uczestnika ruchu, który w dniu jego wystąpienia posiadał wykupioną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W..

(okoliczności bezsporne, a nadto dowody: wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 3.03.2015r. sygn. akt IX K 155/15 k. 8- 8v)

Bezpośrednio po zdarzeniu powód został przewieziony do Szpitala w P., gdzie przebywał do dnia 19 grudnia 2014 roku. W wyniku wypadku powód doznał obrażeń ciała w postaci urazu wielomiejscowego głównie głowy, klatki piersiowej i kończyny dolnej lewej oraz złamania trzonu mostka. Po wyjściu ze szpitala powód kontynuował leczenie w poradni chirurgicznej. Leczenie trwało około 6 miesięcy.

(dowody: karta wypisowa k. 9- 12, zeznania powoda k. 49v)

W trakcie udzielania pierwszej pomocy powodowi rozcięto jego ubrania. Uszkodzone zostały: spodnie, sweter, kurtka oraz buty o łącznej wartości 550 zł.

(dowody: zeznania świadka k. 80- 80v, zeznania powoda k. 49v)

Podczas wypadku zniszczeniu uległy produkty spożywcze nabyte przez powoda podczas zakupów przedświątecznych.

(dowody: wydruk dokonanej transakcji k. 14, zeznania świadka k. 80- 80v, zeznania powoda k. 49v)

W wyniku zdarzenia uszkodzone zostały okulary powoda. W dniu 22 grudnia 2014 roku powód dokonał zakupu nowych okularów korekcyjnych za kwotę 1.150,01 zł brutto.

(dowody: faktura VAT k. 13, zeznania świadka k. 80- 80v, zeznania powoda k. 49v)

W wyniku zgłoszenia szkody strona pozwana prowadziła postępowanie likwidacyjne. Powodowi wypłacona została kwota w wysokości 4.000 zł.

(okoliczność bezsporna)

Powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia w terminie do dnia 14 czerwca 2015 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 9.05.2015r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 15- 19)

Nasilenie bólu i cierpienie powoda w bezpośrednim okresie powypadkowym, przez czas pobytu w szpitalu, było stosunkowo duże. Po opuszczeniu szpitala przeszło w stan umiarkowany, by po zakończeniu leczenia praktycznie ustąpić. Obecnie dolegliwości powoda mają charakter stały, nie wymagają jednak stosowania leków przeciwbólowych. Rokowanie co do stanu zdrowia powoda na przyszłość jest bardzo dobre. Uraz głowy został wyleczony bez deformacji dolegliwości. Uraz lewego stawu kolanowego został również wyleczony bez żadnych następstw. Natomiast złamanie mostka spowodowało istnienie długotrwałego i trwałego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 10%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii k. 62- 65)

Powyższy stan faktyczny był częściowo bezsporny między stronami, a w pozostałym zakresie został ustalony przez Sąd, na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, zeznań świadka, zeznań powoda i opinii biegłego sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii.

Zarówno treść i autentyczność dokumentów zgromadzonych w materiale dowodowym nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. W konsekwencji, Sąd w całości przydał tym dokumentom moc dowodów.

Zarówno zeznania świadka T. K.- żony powoda, która również uczestniczyła w wypadku z dnia 11 grudnia 2014 roku, jak i zeznania powoda Sąd ocenił jako wiarygodnie. Znajdowały one potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a nadto były spójne i logiczne.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii. Sporządzoną opinię Sąd ocenił jako pełną, fachową i logiczną.

W rezultacie wniosku przyjęte w opinii Sąd przyjął za własne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód, po ostatecznym sprecyzowaniu swojego żądania domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 8.000 zł od dnia 15 czerwca 2015 roku oraz od kwoty 8.000 zł od dnia 21 sierpnia 2016 roku, jak również kwoty 1.871,71 zł tytułem poniesionej szkody rzeczowej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 czerwca 2015 roku.

Natomiast strona pozwana nie zakwestionowała zasady swojej odpowiedzialności, lecz wysokość roszczenia powoda z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania.

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Natomiast

art. 445 § 1 k.c. stanowi, iż w wypadku takim Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W przypadku, gdy sprawca szkody (krzywdy) jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej, roszczenie o naprawienie szkody można skierować, według wyboru osoby uprawnionej – do ubezpieczonego lub do ubezpieczyciela. Każdy z nich ma obowiązek zaspokoić roszczenie odszkodowawcze, z innych jednak tytułów prawnych. Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada bowiem na ubezpieczyciela obowiązek naprawienia szkody w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku. Ubezpieczyciel staje się zatem zobowiązanym wobec poszkodowanego z racji umowy wiążącej go z ubezpieczonym. Przesłanką powstania obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 k.c.) jest stan odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń obejmuje wyłącznie świadczenie, do spełnienia którego byłby w konkretnym przypadku zobowiązany sprawca.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za następstwa wypadku z dnia 11 grudnia 2014 roku. Pozwany występował w charakterze ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia (osoby kierującej pojazdem), zatem obciąża go obowiązek spełnienia na rzecz powoda świadczeń przewidzianych powołanymi przepisami.

Poza sporem pozostawało również to, że w związku z zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia pozwany wypłacił na rzecz powoda kwotę 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdy i cierpienia. Zgodnie z zakreślonymi przez powoda granicami rozpoznania sprawy, spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia ponad kwotę już wypłaconą mu z tego tytułu oraz odszkodowania w związku z poniesioną szkodą materialną.

W pierwszej kolejności, przechodząc do analizy żądania zasądzenia na rzecz powoda zadośćuczynienia należy wskazać, że zadośćuczynienie pieniężne może być przyznane poszkodowanemu między innymi w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Oceniając zasadność roszczenia o zadośćuczynienie Sąd miał na uwadze, że zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy ujmowanej jako cierpienie fizyczne, a więc obejmujące ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, rozstrój zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości. Przy dokonywaniu oceny tych cierpień i wymiarze "odpowiedniej sumy" zadośćuczynienia należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w przepisie art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. I tak, zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3.02.2000r., sygn. akt I CKN 969/98, LEX nr 50824, wyrok z dnia 28.09.2001r., III CKN 427/00, LEX nr 52766).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że na skutek zdarzenia z dnia 11 grudnia 2014 roku powód doznał 10 % uszczerbku na zdrowiu w związku z zaistnieniem złamania mostka. W wyniku wypadku powód doznał wielomiejscowych obrażeń w postaci potłuczenia ogólnego głowy, klatki piersiowej ze złamaniem mostka i lewego stawu kolanowego. Obrażenia te wymagały krótkiego leczenia w warunkach szpitalnych oraz następnie leczenia ambulatoryjnego, całość leczenia powypadkowego trwała 7 miesięcy. W okresie miesiąca od wypadku powód wymagał pomocy osób trzecich w wykonywaniu codziennych czynności. Nasilenie bólu i cierpienie powoda w bezpośrednim okresie powypadkowym, przez czas pobytu w szpitalu, było stosunkowo duże. Po opuszczeniu szpitala przeszło w stan umiarkowany, by po zakończeniu leczenia praktycznie ustąpić. Obecnie dolegliwości powoda mają charakter stały, nie wymagają jednak stosowania leków przeciwbólowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że zadośćuczynienie w łącznej kwocie 20.000 zł jest w pełni adekwatne do rozmiarów doznanych przez powoda cierpień oraz uszczerbku na zdrowiu. Mając na

względnie fakt, że w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił już powódce kwotę 4.000,00 zł, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 16.000,00 zł tytułem uzupełniającego zadośćuczynienia.

W zakresie roszczeń powoda dotyczących odszkodowania z tytułu poniesionych szkód materialnych, Sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości. Należy wskazać, że zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. W toku postępowania ustalono, że w trakcie wypadku, któremu uległ powód w dniu 11 grudnia 2014 roku, uszkodzeniu uległy okulary powoda o wartości 1.150,01 zł, odzież powoda o wartości 550 zł oraz zakupy spożywcze na łączną kwotę 171,70 zł. Z uwagi na powyższe i na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności w oparciu o dołączone dokumenty oraz zeznania świadka i powoda, Sąd uznał, że powód w wyniku zdarzenia z dnia 11 grudnia 2014 roku poniósł szkodę w łącznej wysokości 1.871,71 zł.

Mając na uwadze powyższe rozważania zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia z każdorazowymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 8.000 zł od dnia 15 czerwca 2015 roku oraz od kwoty 8.000 zł od dnia 21 sierpnia 2016 roku, a nadto kwotę 1.871,71 zł tytułem odszkodowania z każdorazowymi ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2015 roku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. zgodnie z żądaniem strony powodowej.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając je w całości od strony pozwanej przegrywającej spór. Na koszty procesu powoda, w łącznej kwocie 2.433,73 zł, złożyły się opłata od pozwu w kwocie 894 zł, wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 1.200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego sądowego w kwocie 322,73 zł.

SSR Grzegorz Korfanty